

Sygn. akt VI P 602/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 listopada 2019r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Beata Piórek
Protokolant:	Patryk Barski

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2019 r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy z powództwa E. K.

przeciwko Szkole Podstawowej nr (...) w G.

o nakazanie

I. Nakazuje pozwanemu Szkole Podstawowej nr (...) w G., aby udzielił powódce E. K. urlopu wypoczynkowego w wymiarze 56 /pięćdziesiąt sześć/ dni za rok 2016

II. Nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku kwotę 349 zł / trzysta czterdzieści dziewięć złotych/ tytułem opłaty sądowej, od obowiązku uiszczenia której powódka była zwolniona z ustawy.

/na oryginale właściwy podpis/

sygn. VI P 602/18

UZASADNIENIE

Powódka E. K. pozwem z dnia 7 grudnia 2018 r. wniosła przeciwko pozwanej Szkole Podstawowej nr (...) w G. o ustalenie, iż przysługuje jej urlop wypoczynkowy za lata 2015-2016 w wymiarze łącznym 56 dni .

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że jest zatrudniona w pozwanej Szkole na stanowisku nauczyciela. Powódka podała, że w okresie od 1 września 2015 r. do 31 sierpnia 2016 r. przebywała na urlopie dla poratowania zdrowia. Ze względu na powyższe w przedmiotowym okresie powódka nie wykorzystwała w ogóle urlopu wypoczynkowego zasadniczego za lata 2015-2016. Łącznie to 56 dni urlopu wypoczynkowego.

Powódka wskazała, że przebywała także na urlopie dla poratowania zdrowia w okresie od 1 września 2017 r. do 31 sierpnia 2018 r.. Wówczas również nie wykorzystwała urlopu wypoczynkowego za lata 2017-2018 r..

Po powrocie do pracy od września 2018 r. powódka złożyła do pracodawcy wnioski o udzielenie zaległego niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego za okresy, kiedy przebywała na ww. urlopiach dla poratowania zdrowia, tj. od 1 września 2015 r.-31 sierpnia 2016 r. oraz 1 września 2017 r.-31 sierpnia 2018 r.. Pismem z dnia 22 października

2018 r. pracodawca udzielił powódce na podstawie art. 66 ust. 1 ustawy z 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela urlopu wypoczynkowego w wymiarze uzupełniającym za rok 2018 r.

Następnie powódka podała, że co do wniosku o udzielenie urlopu za okres przebywania na urlopie dla poratowania zdrowia w okresie 1 września 2015 r. – 31 sierpnia 2016 r. pracodawca decyzją nr (...) odmówił udzielenia jej urlopu uzupełniającego w związku ze skorzystaniem z urlopu dla poratowania zdrowia w ww. okresie. Jednocześnie w pouczeniu pracodawca poinformował powódkę, iż od ww. decyzji przysługuje jej odwołanie do organu prowadzącego, w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji. Powódka wskazała, że w określonym terminie złożyła odwołanie od ww. decyzji do organu prowadzącego. Pismem z dnia 13 listopada 2018 r. organ prowadzący tj. Urząd Miejski w G. poinformował, że nie jest stroną sporu. Dalej wskazał, że dyrektor szkoły działa w zakresie prawa pracy jako pracodawca, a w związku z tym organy gminy (wykonawczy i stanowiący) nie mogą wkraczać w stosunki pomiędzy pracodawcą a pracownikiem danej jednostki. Dodał, iż jedynym organem właściwym do rozpatrzenia niniejszej sprawy jest Sąd Pracy.

Powódka podała, że nie zgadza się ze stanowiskiem pracodawcy w zakresie odmowy udzielenia urlopu. W ocenie powódki jest ono sprzeczne z przepisami prawa i bardzo dla niej krzywdzące. Powódka podniosła, że u uzasadnieniu decyzji pracodawcy podniesiono, iż nowe brzmienie art. 66 pkt 1, art. 66a, art. 73 Karty Nauczyciela obowiązuje dopiero od 1 stycznia 2018 r. i nie ma podstaw do zastosowania przepisów w aktualnym brzmieniu w stosunku do urlopu za rok 2015/2016. Wobec czego nie ma podstaw prawnych do uwzględniania powódki wniosku. W ocenie powódki jest to błędna interpretacja.

W dalszej kolejności powódka podniosła, że są to przepisy o charakterze proceduralnym, które winny mieć zastosowanie do jej wniosku. Skoro wniosek o urlop złożony został 1 stycznia 2018 r. to wedle powódki winien on być rozpoznany w oparciu o aktualnie obowiązujące przepisy, a więc przepisy Karty Nauczyciela w brzmieniu po 1 stycznia 2018 r..

Po drugie, wedle powódki nawet podczas obowiązywania przepisów karty nauczyciela w brzmieniu sprzed 1 stycznia 2018 r. również przysługiwał powódce urlop. (pозew, k. 3-7, uzupełnienie braków formalnych pozwu, k. 25)

W odpowiedzi na pozew pozwana Szkoła Podstawowa nr (...) w G. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że roszczenie powódki nie zasługuje na uwzględnienie z powodów merytorycznych. Niezależnie od powyższego pozwany podniósł, że powództwo zostało złożone w sposób wadliwy, nieumożliwiający precyzyjne ustosunkowanie się. Pozwany podniósł, że powódka jest pracownikiem szkoły, w której przewidziano ferie szkolne. Na podstawie art. 65 Karty Nauczyciela, nauczyciel zatrudniony w szkole, w której w organizacji pracy przewidziano ferie szkolne, uzyskuje prawo do pierwszego urlopu w ostatnim dniu poprzedzającym ferie szkolne, a prawo do drugiego i dalszych urlopów-w każdym następnym roku kalendarzowym. Pozwany podał, że zgodnie z art. 64 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela, nauczycielowi zatrudnionemu w szkole, w której w organizacji pracy przewidziano ferie szkolne (wcześniej: ferie letnie i zimowe), przysługuje urlop wypoczynkowy w wymiarze odpowiadającym okresowi ferii i w czasie ich trwania. Pozwany nadmienił, że okres ferii szkolnych (a tym samym czas, w którym nauczyciel może skorzystać z urlopu) szczegółowo reguluje Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 11 sierpnia 2017 r. w sprawie organizacji roku szkolnego. W szkołach ferie zimowe trwają dwa tygodnie w okresie od połowy stycznia do końca lutego (..), terminy rozpoczęcia i zakończenia ferii zimowych w szkołach na obszarze poszczególnych województw ogłasza- po zasięgnięciu opinii wojewodów i kuratorów oświaty – minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, nie później niż do końca czerwca każdego roku poprzedzającego o dwa lata rok, w którym będą trwały ferie zimowe, zaś ferie letnie rozpoczynają się w najbliższą sobotę po zakończeniu rocznych zajęć dydaktyczno-wychowawczych i kończą się z dniem 31 sierpnia.

Pozwany dodał, że spór w niniejszej sprawie mógłby dotyczyć jedynie roku 2017. W ocenie pozwanego powódka błędnie oznacza swoje roszczenia jako dotyczące urlopu za 2016 i 2017 i „w wymiarze łącznym 56 dni”.

Odnosząc się merytorycznie do sprawy pozwany wskazał, że roszczenie powódki o ustalenie, że przysługuje jej urlop wypoczynkowy za lata 2015 i 2016 w związku z faktem, że przebywała w okresie od 1 września 2015 r. do 31 sierpnia 2016 r. na urlopie dla poratowania zdrowia, nie znajduje oparcia w przepisach prawnych.

Pozwany podniósł, że powódka opiera swoje roszczenie na znowelizowanym art. 66 ust. 1 ustawy Karta Nauczyciela w brzmieniu: „W razie niewykorzystania urlopu wypoczynkowego w całości lub w części w okresie ferii szkolnych z powodu niezdolności do pracy wywołanej chorobą lub odosobnieniem w związku z chorobą zakaźną, urlopu macierzyńskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopu ojcowskiego urlopu rodzicielskiego, urlopu dla poratowania zdrowia, odbywania ćwiczeń wojskowych albo krótkotrwałego przeszkolenia wojskowego – nauczycielowi przysługuje urlop w ciągu roku szkolnego, w wymiarze do 8 tygodni”.

W wyniku tej nowelizacji dokonanej art. 76 ust. 30 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych, „urlop dla poratowania zdrowia” od dnia 1 stycznia 2018 r. został dodany do enumeratywnie wymienionych wcześniej przypadków, kiedy nauczycielowi przysługuje urlop uzupełniający-w związku z faktem niewykorzystania urlopu wypoczynkowego. Pozwany podkreślił, że ustawodawca nie przewidział wprowadzając ww. nowelę żadnych przepisów intertemporalnych, przyznających nauczycielom prawo do urlopów uzupełniających za niewykorzystane urlopy wypoczynkowe w okresach sprzed zmiany przepisów. W ocenie pozwanego bezspornym jest, że obowiązek udzielania urlopów uzupełniających dotyczy jedynie stanów faktycznych mających miejsce po 1 stycznia 2018 r..

Dodatkowo pozwany wskazał, że w jego ocenie urlop wypoczynkowy został przez powódkę skonsumowany przez urlop dla poratowania zdrowia. (odpowiedź na pozew– k. 41-43v)

Na rozprawie w dniu 26 czerwca 2019 r. powódka sprecyzowała żądanie pozwu w ten sposób, iż domaga się nakazania udzielenia jej urlopu wypoczynkowego w wymiarze 56 dni. (k. 68)

Pozwany wniósł o oddalenie tak sprecyzowanego powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka E. K. jest zatrudniona w pozwanej Szkole Podstawowej nr (...) w G. (nazwa po przekształceniu) na podstawie umowy o pracę od dnia 1 września 1996 r. na czas nieokreślony, na stanowisku nauczyciela historii. Stosunek pracy przekształcił się w stosunek pracy na podstawie mianowania 18 stycznia 2001 r..

Dnia 31 sierpnia 2006 r. powódka otrzymała stopień awansu zawodowego nauczyciela dyplomowanego.

***(Dowód:* umowa o pracę, k. 2 akt osobowych powódki cz. B; akt nadania stopnia awansu zawodowego, k. 101; przekształcenie umowy o pracę w stosunek pracy na podstawie mianowania, k. 177 akt osobowych powódki cz. B, informacja o zatrudnieniu, k. 178 akt osobowych powódki cz. B)**

Szkoła, w której jest zatrudniona powódka, jest placówką typu feryjnego.

Powódka w okresie od 1 września 2015 r. do 31 sierpnia 2016 r. przebywała na urlopie dla poratowania zdrowia. W przedmiotowym okresie powódka nie wykorzystwała urlopu wypoczynkowego w okresie ferii szkolnych, łącznie w wysokości 56 dni urlopu wypoczynkowego.

Powódka przebywała także na urlopie dla poratowania zdrowia w okresie od 1 września 2017 r. do 31 sierpnia 2018 r. Wówczas również nie wykorzystwała urlopu wypoczynkowego w okresie ferii szkolnych.

Po powrocie do pracy, we wrześniu 2018 r. powódka złożyła do pracodawcy wnioski o udzielenie zaległego, niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego za okresy, kiedy przebywała na ww. urlopiach dla poratowania zdrowia, tj. od 1 września 2015 r.-31 sierpnia 2016 r. oraz 1 września 2017 r.-31 sierpnia 2018 r..

Pismem z dnia 22 października 2018 r. pracodawca udzielił powódce na podstawie art. 66 ust. 1 ustawy z 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela urlopu wypoczynkowego w wymiarze uzupełniającym za rok 2018 r.

Co do wniosku o udzielenie urlopu za okres przebywania na urlopie dla poratowania zdrowia w okresie 1 września 2015 r. – 31 sierpnia 2016 r. pracodawca decyzją nr (...), na podstawie ustawy z 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela –art. 66 pkt 1, art. 66a, art. 73 odmówił udzielenia powódce urlopu uzupełniającego w związku ze skorzystaniem z urlopu dla poratowania zdrowia w ww. okresie.

(Dowód: pismo dot. udzielenia urlopu dla poratowania zdrowia wraz z orzeczeniem lekarskim (...) z 12.06.2015 r., k. 172 akt osobowych powódki cz. B; pismo dot. udzielenia urlopu dla poratowania zdrowia wraz z wnioskiem o jego udzielenie i orzeczeniem lekarskim (...) z 22 marca 2017 r., k. 179 akt osobowych powódki cz. B; pismo pracodawcy z 22 października 2018 r., k. 19; decyzja pracodawcy z 17 października 2018 r., nr(...) k. 21-22)

Powódka odwołała od ww. decyzji do organu prowadzącego. Pismem z dnia 13 listopada 2018 r. organ prowadzący-Urząd Miejski w G. podniósł, że nie jest stroną właściwą do rozpoznania powódki wniosku o urlop uzupełniający, w sytuacji udzielonej przez dyrektora SP nr(...) odmowy przyznania powódce urlopu.

Dalej wskazano, że dyrektor szkoły działa w zakresie prawa pracy jako pracodawca, a w związku z tym organy gminy (wykonawczy i stanowiący) nie mogą wkraczać w stosunki pomiędzy pracodawcą a pracownikiem danej jednostki. Urząd Miejski poinformował, iż jedynym organem właściwym do rozpatrzenia niniejszej sprawy jest Sąd Pracy.

(**Dowód:** odwołanie z dnia 26 października 2018 r., k. 8-18; odpowiedź Urzędu Miejskiego w G. z 13 listopada 2018 r., k. 20)

Powódka przebywa na rehabilitacji leczniczej w ramach prewencji rentowej ZUS w schorzeniach narządu głosu w okresie od 2 stycznia 2016 r. do 25 stycznia 2016 r. oraz od 23 czerwca 2016 r. do 16 lipca 2016 r..

W informacji o wynikach rehabilitacji leczniczej z dnia 25 stycznia 2015 r. stwierdzono chorobę podstawową w postaci dysfonii funkcjonalnej. Dodatkowo wskazano na rozpoznanie chorób narządu głosu przez lekarza orzecznika ZUS w postaci przewlekłego zapalenia błony śluzowej krtani i nawracające guzki śpiewacze, przewlekłą chrypkę, ból gardła i krtani. W wynikach rehabilitacji wskazano na konieczność dalszej rehabilitacji głosu.

Natomiast w informacji z dnia 16 lipca 2016 r. stwierdzono występowanie choroby podstawowej dysfonii hyperfunkcjonalnej oraz nawracające zapalenia gardła.

(**Dowód:** informacja o przebytej rehabilitacji leczniczej w ramach prewencji rentowej ZUS w schorzeniach narządu głosu z dnia 25 stycznia 2016 r., k. 74-79; informacja o przebytej rehabilitacji w ramach prewencji rentowej ZUS w schorzeniach narządu głosu z dnia 16 lipca 2016 r., k. 80-85)

Wynagrodzenie miesięczne powódki E. K. obliczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy wynosiło 4684,87 złotych.

(Dowód : zaświadczenie – k. 52)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo E. K. zasługiwało na uwzględnienie.

Wskazać należy, że okoliczności faktyczne sprawy pozostawały poza sporem, a nadto wynikały z dowodów z dokumentów, w tym złożonych do akt osobowych powódki, jak i samych oświadczeń procesowych stron.

Powyższym dokumentom Sąd dał wiarę w całości, albowiem ich prawdziwość i autentyczność nie budziła wątpliwości, jak również nie zostały one w tym zakresie zakwestionowane przez strony.

Dokumenty prywatne Sąd ocenił na podstawie art. 245 k.p.c. Wynika z niego, że dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała złożyła oświadczenie w nim zawarte. Sąd nie znalazł podstaw do podważenia wiarygodności przedmiotowych dowodów, przy czym ich prawdziwość, jak również autentyczność nie była kwestionowana przez strony postępowania.

W niniejszym postępowaniu, powódka ostatecznie domagała się nakazania udzielenia jej urlopu wypoczynkowego w wymiarze 56 dni za rok 2016 r.

Bezspornym było, iż powódka w okresie od 1 września 2015 r. do 31 sierpnia 2016 r. oraz od 1 września 2017 r. do 31 sierpnia 2018 r. przebywała na urlopie dla poratowania zdrowia. Pracodawca udzielił powódce na podstawie art. 66 ust. 1 ustawy z 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela urlopu wypoczynkowego w wymiarze uzupełniającym za rok 2018 r..Co do wniosku o udzielenie urlopu za okres przebywania na urlopie dla poratowania zdrowia w okresie 1 września 2015 r. – 31 sierpnia 2016 r. pracodawca decyzją nr (...), na podstawie ustawy z 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela –art. 66 pkt 1, art. 66a, art. 73 odmówił udzielenia powódce urlopu uzupełniającego w związku ze skorzystaniem z urlopu dla poratowania zdrowia w ww. okresie.

Szkoła, w której jest zatrudniona powódka, jest placówką typu feryjnego.

Spór w niniejszej sprawie pomiędzy stronami dotyczy oceny prawnej i wzajemnych relacji pomiędzy urlopem wypoczynkowym za rok 2016, a urlopem dla poratowania zdrowia, wykorzystanym przez powódkę w okresie od 1 września 2015 r. do 31 sierpnia 2016 r. oraz zgodności prawa krajowego obowiązującego w spornym okresie z prawem wspólnotowym.

Charakter prawny urlopu dla poratowania zdrowia został unormowany w art. 73 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (Dz.U. z 2018 r., poz. 967 j.t. ze zm.). Zgodnie z ust 1 ww. art. nauczycielowi zatrudnionemu w pełnym wymiarze zajęć na czas nieokreślony, po przepracowaniu nieprzerwanie co najmniej 7 lat w szkole w wymiarze nie niższym niż 1/2 obowiązkowego wymiaru zajęć, dyrektor szkoły udziela urlopu dla poratowania zdrowia:

1) w celu przeprowadzenia zaleconego leczenia:

a) choroby zagrażającej wystąpieniem choroby zawodowej lub

b) choroby, w której powstaniu czynniki środowiska pracy lub sposób wykonywania pracy odgrywają istotną rolę, lub

2) na leczenie uzdrowiskowe lub rehabilitację uzdrowiskową

- w wymiarze nieprzekraczającym jednorazowo roku.

Zgodnie z treścią art. 73 ust. 1a Karty Nauczyciela, okres siedmioletniej pracy w szkole, o którym mowa w ust. 1, uważa się za nieprzerwany, jeżeli nauczyciel podjął zatrudnienie w szkole nie później niż w ciągu 3 miesięcy po ustaniu poprzedniego stosunku pracy w tej samej lub innej szkole.

W okresie przebywania na urlopie dla poratowania zdrowia nauczyciel zachowuje prawo do comiesięcznego wynagrodzenia zasadniczego i dodatku za wysługę lat oraz prawo do innych świadczeń pracowniczych, w tym dodatku, o którym mowa w art. 54 ust. 5. (art. 73 ust. 5 Karty Nauczyciela)

W przypadku udzielenia urlopu dla poratowania zdrowia w wymiarze dłuższym niż 30 dni, nauczyciel podlega kontrolnym badaniom lekarskim w celu ustalenia zdolności do wykonywania pracy na dotychczasowym stanowisku. (art. 73 ust. 6 Karty Nauczyciela)

Nauczycielowi można udzielić kolejnego urlopu dla poratowania zdrowia nie wcześniej niż po upływie roku od dnia zakończenia poprzedniego urlopu dla poratowania zdrowia. Łączny wymiar urlopu dla poratowania zdrowia nauczyciela w okresie całego zatrudnienia nie może przekraczać 3 lat. (art. 73 ust. 8 Karty Nauczyciela)

O potrzebie udzielenia nauczycielowi urlopu dla poratowania zdrowia w celu przeprowadzenia zaleconego leczenia choroby zagrażającej wystąpieniem choroby zawodowej lub choroby, w której powstaniu czynniki środowiska pracy lub sposób wykonywania pracy mogą odgrywać istotną rolę, orzeka lekarz posiadający uprawnienia do wykonywania badań, o których mowa w art. 229 § 1, 2 i 5 Kodeksu pracy, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 229 § 8 Kodeksu pracy, wykonujący działalność w jednostce służby medycyny pracy, z którą szkoła zawarła umowę, o której mowa w art. 12 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1184 oraz z 2017 r. poz. 60), zwany dalej "uprawnionym lekarzem". (art. 73 ust. 10 Karty Nauczyciela)

Dyrektor szkoły, na pisemny wniosek nauczyciela o udzielenie urlopu dla poratowania zdrowia, w terminie nie dłuższym niż 7 dni roboczych od dnia złożenia wniosku, wydaje skierowanie na badanie lekarskie przeprowadzane przez uprawnionego lekarza. (art. 73 ust. 10a. Karty Nauczyciela)

Uprawniony lekarz orzeka o potrzebie udzielenia nauczycielowi urlopu dla poratowania zdrowia na podstawie:

- 1) wyników przeprowadzonego przez siebie badania lekarskiego;
- 2) wyników badań dodatkowych lub konsultacji specjalistycznych, których przeprowadzenie uzna za niezbędne;
- 3) dokumentacji medycznej z przebiegu dotychczasowego leczenia. (art. 73 ust. 10b. Karty Nauczyciela)

Uprawniony lekarz wydaje orzeczenie lekarskie o potrzebie udzielenia nauczycielowi urlopu dla poratowania zdrowia, określające czas potrzebny na przeprowadzenie zalecanego leczenia. (art. 73 ust. 10c. Karty Nauczyciela)

Art. 73 ustawy Karta Nauczyciela stanowi, że urlop dla poratowania zdrowia jest szczególnym świadczeniem pracowniczym, zbliżonym do instytucji urlopu wypoczynkowego, przysługującym w ramach istniejącego indywidualnego stosunku pracy łączącego nauczyciela ze szkołą, a jego celem jest - przy zagwarantowaniu trwałości tego stosunku oraz możliwości korzystania przez pracownika z dotychczasowych uprawnień w zakresie wynagrodzenia i innych świadczeń pracowniczych, w tym socjalnych - zapewnienie nauczycielowi możliwości poddania **się zalecanemu leczeniu dla odzyskania pełnej zdolności do pracy i kontynuowania zatrudnienia**.

Urlop nie jest świadczeniem o charakterze ubezpieczeniowym, związanym z zaistnieniem prawnie chronionego ryzyka czasowej lub długotrwałej utraty zdolności do pracy wskutek choroby. Nie jest quasi zasiłkiem chorobowym, ani quasi świadczeniem rehabilitacyjnym, ani tym bardziej quasi rentą okresową. Jest świadczeniem pracowniczym, przysługującym w ramach stosunku pracy łączącego pracownika (jakim w myśl art. 2 k.p. jest nauczyciel zatrudniony - stosownie do art. 10 ust. 1 Karty Nauczyciela - na podstawie mianowania lub umowy o pracę) z konkretnym pracodawcą (jakim w świetle art. 3 k.p. jest szkoła jako jednostka organizacyjna zatrudniająca pracowników). Ustawodawca posłużył się przy tym terminem "urlop", który w prawie pracy oznacza usprawiedliwiony okres zwolnienia pracownika z obowiązku świadczenia pracy o określonym przeznaczeniu. Urlop dla poratowania zdrowia jest zatem odmianą urlopu pracowniczego, najbardziej zbliżoną w swej konstrukcji i celu do urlopu wypoczynkowego, stąd nie można z obydwu tych instytucji korzystać w tym samym czasie (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 1988 r., III PZP 4/88, LEX nr 55402). (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2012 r., II PK 298/11)

Urlop dla poratowania zdrowia jest przywilejem przysługującym grupie zawodowej nauczycieli i to przy spełnieniu ściśle określonych kryteriów, a owo uprzywilejowanie nauczycieli wyraża się nie tylko w możliwości uzyskania przedmiotowego urlopu, ale także w tym, że w trakcie korzystania z niego nauczyciel zachowuje w myśl art. 73 ust. 5 Karty Nauczyciela prawo do comiesięcznego wynagrodzenia zasadniczego wraz z dodatkiem za wysługę lat oraz prawo do innych świadczeń pracowniczych, w tym dodatków socjalnych z art. 54 Karty Nauczyciela. (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 14 lutego 2012 r., III PZP 1/12)

W myśl art. 64 ust. 1 Karty Nauczyciela, nauczycielowi zatrudnionemu w szkole, w której w organizacji pracy przewidziano ferie szkolne, przysługuje urlop wypoczynkowy w wymiarze odpowiadającym okresowi ferii i w czasie ich trwania. Ust. 5 cyt. pow. art. stanowi, że nauczyciel zatrudniony przez cały okres trwania zajęć w danym roku szkolnym w szkole, w której w organizacji pracy przewidziano ferie szkolne, ma prawo do urlopu wypoczynkowego w wymiarze i na zasadach określonych w ust. 1.

Zgodnie zaś z treścią art. 66 ust. 1 Karty Nauczyciela (w brzmieniu przed zmianą dokonaną ustawą z 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych), w razie niewykorzystania urlopu wypoczynkowego w całości lub części w okresie ferii szkolnych z powodu niezdolności do pracy wywołanej chorobą lub odosobnieniem w związku z chorobą zakaźną, urlopu macierzyńskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopu ojcowskiego, urlopu rodzicielskiego, odbywania ćwiczeń wojskowych albo krótkotrwałego przeszkolenia wojskowego - **nauczycielowi przysługuje urlop w ciągu roku szkolnego, w wymiarze uzupełniającym do 8 tygodni**. Urlop uzupełniający w ciągu roku szkolnego przysługuje również dyrektorowi i wicedyrektorowi szkoły, którzy na polecenie lub za zgodą organu prowadzącego szkołę nie wykorzystali urlopu w czasie ferii szkolnych z powodu wykonywania zadań zleconych przez ten organ lub prowadzenia w szkole inwestycji albo kapitalnych remontów.

Powyższy przepis nie regulował przypadku, w którym pracownik-nauczyciel uzyskał prawo do urlopu dla poratowania zdrowia. Dopiero od 1 stycznia 2018 r. ustawa Karta Nauczyciela została zmieniona w celu uwzględnienia regulacji wspólnotowych i zgodnie z treścią aktualnie obowiązującego art. 66 ust. 1 Karty Nauczyciela, w razie niewykorzystania urlopu wypoczynkowego w całości lub części w okresie ferii szkolnych z powodu niezdolności do pracy wywołanej chorobą lub odosobnieniem w związku z chorobą zakaźną, urlopu macierzyńskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopu ojcowskiego, urlopu rodzicielskiego, odbywania urlopu dla poratowania zdrowia, odbywania ćwiczeń wojskowych albo krótkotrwałego przeszkolenia wojskowego - nauczycielowi przysługuje urlop w ciągu roku szkolnego, w wymiarze uzupełniającym do 8 tygodni.

Do enumeratywnego katalogu sytuacji uprawniających do urlopu uzupełniającego zatem dodano urlop dla poratowania zdrowia.

Zmiana regulacji uwzględnia treść art. 7 ust. 1 Dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U.UE.L.2003.299.9), zgodnie z którym Państwa Członkowskie przyjmują niezbędne środki w celu zapewnienia, by każdy pracownik był uprawniony do corocznego płatnego urlopu w wymiarze co najmniej czterech tygodni, zgodnie z warunkami uprawniającymi i przyznającymi mu taki urlop, przewidzianymi w ustawodawstwie krajowym i/lub w praktyce krajowej.

Artykuł 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88 dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy należy interpretować w ten sposób, **że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu lub praktyce krajowej**, które zezwalają na to, by pracownikowi, który skorzystał z przyznanego mu zgodnie z prawem krajowym urlopu dla poratowania zdrowia w okresie corocznego urlopu wypoczynkowego, ustalonego w planie urlopów zatrudniającego go przedsiębiorstwa, można było - po zakończeniu urlopu dla poratowania zdrowia - odmówić prawa do skorzystania z corocznego urlopu wypoczynkowego w późniejszym terminie, pod warunkiem, że cel urlopu dla poratowania zdrowia różni się od celu corocznego płatnego urlopu, co powinien ocenić sąd krajowy.

W tym kontekście o ile ostatecznie to do sądu krajowego, który jako jedyny jest właściwy do dokonywania wykładni prawa krajowego, należy rozstrzygnięcie, czy cel urlopu dla poratowania zdrowia różni się od celu corocznego urlopu wypoczynkowego zdefiniowanego w art. 7 dyrektywy 2003/88 zgodnie z wykładnią Trybunału, o tyle tenże Trybunał, udzielając sądowi krajowemu odpowiedzi użytecznej na potrzeby rozstrzygnięcia zawisłego przed nim sporu, może w tym celu udzielić wskazówek w oparciu o całokształt elementów przedstawionych przez sąd krajowy, w szczególności w ramach uzasadnienia wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym.

Okoliczności zgodnie z którymi prawo krajowe określa, że urlopu dla poratowania zdrowia udziela się „w celu przeprowadzenia zaleconego leczenia”, że to lekarz ubezpieczenia zdrowotnego leczący nauczyciela orzeka o 'potrzebie

udzielenia nauczycielowi urlopu dla poratowania zdrowia, w celu przeprowadzenia zalecanego leczenia', oraz że dwa tygodnie przed zakończeniem rzeczonego urlopu dla poratowania zdrowia nauczyciel powinien zgłosić się na badanie kontrolne w celu stwierdzenia braku przeciwwskazań do pracy na określonym stanowisku, mogą uzasadnić stanowisko, że urlop dla poratowania zdrowia ma na celu poprawę stanu zdrowia pracowników, którym został zalecony i - w przeciwieństwie do corocznego urlopu wypoczynkowego w rozumieniu art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88 - nie służy zapewnieniu tym pracownikom okresu wytchnienia i wolnego czasu, skoro powinni oni poddać się leczeniu zaleconemu przez lekarza.'

W sytuacji, w której sąd odsyłający miałby dojść do wniosku, **że taka różnica celów zachodzi, uregulowanie krajowe powinno przewidywać obowiązek przyznania przez pracodawcę zainteresowanemu pracownikowi corocznego urlopu** w innym terminie zaproponowanym przez pracownika, który to termin w danym wypadku będzie zgodny z nadrzędnymi interesami pracodawcy, **nie wykluczając a priori możliwości, że termin ten może znaleźć się poza okresem rozliczeniowym dla danego urlopu corocznego.** (wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 30 czerwca 2016 r. C-178/15)

Zgodnie zaś z treścią art. 165 k.p., jeżeli pracownik nie może rozpocząć urlopu w ustalonym terminie z przyczyn usprawiedliwiających nieobecność w pracy, a **w szczególności z powodu:**

- 1) czasowej niezdolności do pracy wskutek choroby,
- 2) odosobnienia w związku z chorobą zakaźną,
- 3) powołania na ćwiczenia wojskowe lub na przeszkolenie wojskowe albo stawienia się do pełnienia terytorialnej służby wojskowej rotacyjnie, na czas do 3 miesięcy,
- 4) urlopu macierzyńskiego,

pracodawca jest obowiązany przesunąć urlop na termin późniejszy.

W niniejszej sprawie Sąd podzielił stanowisko powódki, mając w szczególności na uwadze niezgodność ustawodawstwa krajowego dotyczącego nauczycieli, w spornym okresie, z Dyrektywą 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy – art. 7.

Zgodnie, bowiem z treścią art. 7 tej dyrektywy, Państwa Członkowskie przyjmują niezbędne środki w celu zapewnienia, by każdy pracownik był uprawniony do corocznego płatnego urlopu w wymiarze co najmniej czterech tygodni, zgodnie z warunkami uprawniającymi i przyznającymi mu taki urlop, przewidzianymi w ustawodawstwie krajowym i/lub w praktyce krajowej.

Wynikające z dyrektyw zobowiązania państw członkowskich **do osiągnięcia rezultatu przez nie zamierzonego** oraz obowiązek wynikający z art. 10 TWE, **do podjęcia wszelkich właściwych środków o charakterze ogólnym lub szczególnym, dla zapewnienia wykonania tego zobowiązania, wiąże wszystkie organy państw członkowskich, włączając w to sądy i są one zobowiązane do prowspólnotowej wykładni prawa polskiego.**

Sąd zważył, iż w przypadku stwierdzenia sprzeczności ustawy z przepisami dyrektywy, dokonuje samodzielnej oceny zgodności mających znaleźć zastosowanie do rozstrzygnięcia sprawy przepisów prawa krajowego z przepisami dyrektywy.

W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie nie można przyjąć, że ustawodawstwo krajowe w postaci ustawy Karta Nauczyciela regulowało w spornym okresie całościowo i kompleksowo gwarancję corocznego urlopu wypoczynkowego nauczyciela, albowiem urlop dla poratowania zdrowia nie jest urlopem wypoczynkowym i go nie zastępuje, inny jest cel urlopu dla poratowania zdrowia i urlopu wypoczynkowego.

Aktualnie nie budzi wątpliwości, iż urlop dla poratowania zdrowia przewidziany w art. 73 ustawy Karta nauczyciela nie jest urlopem wypoczynkowym lub zbliżonym do urlopu wypoczynkowego.

Tym samym Sąd orzekający w niniejszej sprawie stoi na stanowisku, że w sytuacji spornej w sprawie powódki, po wydaniu przez Trybunał Sprawiedliwości wyroku z dnia 30 czerwca 2016r. C-178/15 oraz braku w spornym okresie odpowiedniej regulacji ustawy Karta nauczyciela w treści art. 66 dotyczącej zapewnienia urlopu uzupełniającego, należy poszukiwać, zgodnie z treścią **Art. 91c.** ust 1 ustawy Karta nauczyciela / W zakresie spraw wynikających ze stosunku pracy, nieuregulowanych przepisami ustawy, mają zastosowanie przepisy Kodeksu pracy/ takiej regulacji obowiązującej w spornym okresie, która przewiduje urlop wypoczynkowy, o jakim mowa w art. 7 dyrektywy 2003/88/WE, w przypadku niemożności wykorzystania urlopu przez pracownika z przyczyn usprawiedliwiających nieobecność w pracy, innych aniżeli przewidzianych art. 66 ustawy Karta Nauczyciela.

Sąd zważył, że regulacji takiej poszukiwać należy w treści art. 165 kodeksu pracy i w sprawie niniejszej należy przepis ten zastosować w celu uzyskania zgodności prawa krajowego z regulacjami Wspólnotowymi.

Mając zatem na względzie wszystkie powyżej przytoczone okoliczności Sąd na mocy 165 kp w zw. z art. 66 ust 1 i art. 91 c ustawy Karta Nauczyciela nakazał pozwanemu Szkole Podstawowej nr (...) w G., aby udzielił powódce urlopu wypoczynkowego w wymiarze 56 dni za rok 2016r., albowiem odmowa udzielenia urlopu sprzeczna jest z prawem wspólnotowym, zaś powszechnie obowiązujące przepisy prawa pracy, które zastosowanie mają w przypadku braku uregulowania w pragmatyce służbowej przewidują obowiązek udzielenia przez pracodawcę urlopu w wypoczynkowego w terminie późniejszym w przypadku, gdy pracownik nie może rozpocząć urlopu w ustalonym terminie z przyczyn usprawiedliwiających nieobecność w pracy, do jakich zaliczyć należy nieobecność z powodu korzystania z urlopu dla poratowania zdrowia. Wymiar urlopu określony jest treścią art. 66 ust.1 ustawy karta Nauczyciela. Sąd orzekający po wydaniu przez Trybunał Sprawiedliwości wyroku z dnia 30 06 2016.r w sprawie C -178/15 ma obowiązek orzekania zgodnie z przedstawioną przez Trybunał interpretacją.

O kosztach orzeczono w punkcie II wyroku. Zgodnie z art. 13 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2019r., poz. 785 j.t. ze zm. – w brzmieniu obowiązującym na dzień złożenia pozwu) opłatę stosunkową pobiera się w sprawach o prawa majątkowe; wynosi ona 5 % wartości przedmiotu sporu lub przedmiotu zaskarżenia, jednak nie mniej niż 30 złotych i nie więcej niż 100.000 złotych.

W myśl art. 113 ust. 1 kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator lub prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją ku temu podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu.

W zakresie określenia wpisu sądowego w sprawie Sąd miał na uwadze, iż zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 5 marca 2007 roku Sąd w orzeczeniu kończącym sprawę z zakresu prawa pracy, w której wartość przedmiotu sporu nie przewyższa 50.000 złotych obciąży pozwanego pracodawcę na zasadach określonych w art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych kosztami sądowymi, których nie miał obowiązku uiścić pracownik wnoszący powództwo lub odwołanie do sądu, w wyłączeniu opłat od pism wymienionych w art. 35 ust.1 zd.1 powołanej ustawy. A zatem mając powyższe na uwadze pozwanego obciąża obowiązek uregulowania należności tytułem wpisu sądowego w zakresie uwzględnionego przez Sąd powództwa.

Mając na uwadze, fakt iż strona pozwana przegrała proces, Sąd na mocy art. 98 kpc w zw. z art. 108 § 1 kpc oraz art. 13 i 113 ust. 1 cyt. ustawy Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe kwotę 349 zł tytułem opłaty sądowej, od obowiązku uiszczenia której powódka była zwolniona z ustawy.

O powyższym orzeczono w punkcie II wyroku.

/na oryginale właściwy podpis/